

παρ' ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τότε ἐξ ὅλου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τετραετοῦς αὐτῆς πανηγύρεως τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς ἐκδόσεως καὶ μὲ τὰ περιπλέον ἢ ἐπιτροπὴ νὰ φτιάσῃ ἑνὰ χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα τοῦτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συναθροίσεως πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου· συγχρόνως νὰ τοῦ δώσῃ καὶ τὰ περιπλέον χρήματα ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασίματος τοῦ στεφάνου πρὸς χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ὁμοίων του ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

Τίς οἶδε ποίαν ἐφεύρουν, τίς οἶδε ποίαν μεγαλουργὸν ἐπινόησιν ἐμπλεῶν τόλμης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς ἀφθιτον κλέος καὶ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπόθει ἡ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Ζάππα τοιοῦτο βραβεῖον ἀδλοθετοῦσα!

Ἦδη αἱ πύλαι τῆς ἐκδόσεως ἀνοίγονται· ὁ βασιλεὺς τῆς

Ἑλλάδος, ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, κραταιοὶ ἡγεμονίδαι, Ἕλληνες ἐκ πάσης γωνίας συρρέουσιν εἰς τὸ καλλιμάραρον μέγαρον ὅπως θεάσωνται τὰ ἔργα τοῦ νοῦ καὶ τῶν χειρῶν, τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας τῆς καλλιέργειας καὶ τῶν βιοτεχνιῶν. Μεγάλῃ καὶ περιλαμπρῷ ἐορτῇ τελεῖται, ἐξοχὸς πανηγυρὶς τῆς ἐργασίας, ἐν ᾗ ἀμείβεται ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ φιλοπονία, ἐν ᾗ ὑπεκκαίεται ἡ ἀμίλλα πρὸς ἐθνικὴν εὐημερίαν. Καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ θελήσαντος καὶ ἐκτελέσαντος διὰ τοῦ πλούτου αὐτοῦ ταῦτα πάντα εἶνε ἐκεῖ πλησίον, γηθοσύνης ῥιγοῦσα ἐξ ἀγαλλιάσεως. Πολλοὶ κεφαλὰ ἐπενόησαν μαγικοὺς φαντασιώδεις κόσμους· ἀλλὰ τί ἐξαισιώτερον τοῦ πραγματικοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ καὶ χαρμοσύνου τούτου ποιήματος τοῦ ὁποίου ἡ ἐορτάσιμος βοή ἐξικνεῖται μέχρι τῆς ὄνειροπολησάσης αὐτὸ κεφαλῆς;

* * *

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ.

Κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους ἐπικρατεῖ ἡ τάσις τοῦ νὰ ἐξετάζωμεν καὶ αὐτὸν τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ νὰ ἀνερευνῶμεν τοὺς νόμους, καθ' οὓς ὁ βίος οὗτος ἐξελίσσεται. Διότι ἐν-τε τῇ ἀψύχῳ καὶ ἐμψύχῳ φύσει, τῆς ὁποίας τὸ τελειότατον δημιούργημα εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ἐπικρατοῦσι νόμοι σταθεροί, καὶ ὅπως ἡ αὐξήσις καὶ ἀνθίσις τῶν φυτῶν οὕτω καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐκδηλώσεις ὑπόκειται εἰς νόμους σταθεροὺς καὶ ἀμεταβλήτους. Τὸ ἀριστον ἐκ τῶν βοηθητικῶν μέσων πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν νόμων τούτων, τῶν διεπόντων τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε ἡ στατιστικὴ, τῆς ὁποίας οἱ ξηροὶ ἀριθμοὶ ἐμψυχοῦνται καὶ ζωογονοῦνται πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ἐπιστήμονος καὶ δεικνύουσιν ἀριθμητικῶς τοὺς κανόνας τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκανονίστως συμβαινόντων ἐν τῷ ὁργανισμῷ τῆς κοινωνίας. Διὰ τοῦτο ἡ στατιστικὴ εἶναι ὄχι μόνον τερπνὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα ἀλλὰ καὶ σπουδαιότατη ἐπιστήμη.

Τὰς πρώτας βάσεις τῆς στατιστικῆς ἔθηκεν ἐν ἔτει 1660 ὁ Ἑρμάννος Conring, καθηγητὴς τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περιφήμου πανεπιστημίου ἐν Leyden, ὅστις κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος παρέδωκε μαθήματα, δι' ὧν ἠθέλησε νὰ κατεδείξῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν ὅλην κοινωνίαν δι' ἀκριβῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν καὶ τοιουτοτρόπως ἐγένετο ὁ θεμελιωτὴς τῆς στατιστικῆς.

Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη τοῦ Conring ἔτυχε μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πολλοῦ θαυμασμοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα βεβαίως τῶν ἐρευνῶν τοῦ ἦσαν μικρὰ καὶ εὐτελῆ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν μέσων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θεμελιῶν, τὰ ὅποια ἔθηκεν ὁ σοφὸς Γερμανὸς, ἀνηγέρθη βαθμυδὸν τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπιστήμης ταύτης. Ἐν ἔτει 1741 ὁ Δανὸς Amherston συνέταξεν ἀρκούντως ἀκριβῆ στατιστικὸν πῖνακα περὶ διαφόρων φαινομένων, ἅτινα ἐκίνουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐν ἔτος βραδυτέρον ἐδημοσίευσεν ὁ Γερμανὸς Süssmilch ὁγκωδέστατον ἔργον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: „Ἡ θεία τάξις ἐν ταῖς μεταβολαῖς τοῦ ἀνθρώπινου γένους“, ἐν ᾗ προσεπάθει, ἐπὶ τῇ βάσει μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, ν' ἀνακαλύψῃ διαφόρους νόμους, γενικὸν κύρος ἔχοντας. Ἀλλ' ὁ διασημώτατος πάντων τούτων ἦτο ὁ Βέλγος Quetelet (1796—1879), ὅστις ἤγαγε τὴν στατιστικὴν εἰς ὃ σημεῖον εὐρίσκεται τὴν σήμερον, τελειοποιήσας αὐτὴν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε

νὰ δύναται μὲ ὀλίγους ἀριθμοὺς καὶ βραχυτάτας λέξεις ν' ἀποδεικνύῃ ἐναργῶς πράγματα, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐγράφοντο ὁλόκληροι τόμοι. Διὰ τῆς στατιστικῆς διαφωτίζομεν τὴν σήμερον καὶ τὰ σκοτεινότερα κοινωνικά ζητήματα καὶ δι' αὐτῆς κατορθοῦμεν εὐκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον νὰ διορθώωμεν τὰ κακὰ καὶ νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ τελειοποιῶμεν τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα παρουσιάζει ὁ ὁργανισμὸς τῆς κοινωνίας.

Πρὸ πάντων λαμβάνομεν τῇ βοηθείᾳ τῆς στατιστικῆς ἀκριβῆ γνώσιν περὶ τῶν μεγάλων κατορθωμάτων, ἅτινα ἡ ἀνθρωπότης ἐκτελεῖ διὰ τῆς διηνεκοῦς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ. Ὅπως ἀναφέρωμεν ἐν μόνον παράδειγμα, ἃς διατρίψωμεν ὀλίγον ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων. Εἰς παντὸς εἵδους ἐρωτήσεις σχετικὰς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, λαμβάνομεν ἀμέσως παρὰ τῆς στατιστικῆς σαφεῖς καὶ ὠρισμένας ἀπαντήσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταξειδευόντων ἐντὸς ἐνὸς ἔτους εἰς ὅλους τοὺς σιδηροδρόμους τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 1600 ἑκατομμύρια. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, δηλαδὴ 1150 ἑκατομμύρια ἀνήκουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐξ αὐτῶν πάλιν 550 ἑκατομμύρια εἰς μόνην τὴν Μεγάλῃν Βρεταννίαν· βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία μόνη ἔχει σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῶν ταξειδευόντων εἰς ὅλους τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Εὐρώπης, καὶ περισσότερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ταξειδευόντων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Κατὰ τὴν διεθνῆ στατιστικὴν τὰ ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἀτόμου ἐπιχειροῦμενα κατ' ἔτος ταξειδία εἰς τὰ διάφορα ἔθνη ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ 17,6, ἐν Βελγίῳ 10,3, ἐν Ἑλβετίᾳ 7,7, ἐν Γερμανίᾳ 4,8, ἐν Γαλλίᾳ 4,5, ἐν Ὁλλανδίᾳ 4,2, ἐν Δανίᾳ 3,1, ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ 1,2 κτλ. Δηλαδή, ἕκαστον ἄτομον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ταξειδεύει μὲ τὸν σιδηρόδρομον κατὰ μέσον ὅρον δεκαοκτὼ σχεδὸν φορές τὸ ἔτος, ἐν Βελγίῳ δέκα καὶ οὕτω καθεξῆς ὡς ἀνωτέρω. Βλέπομεν πρὸς τούτοις ὅτι ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ γίνονται κατ' ἔτος δεκαπέντε φορές περισσότερα, καὶ ἐν Βελγίῳ ἐννέα φορές περισσότερα ταξειδία ἢ ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ.

Ἐτέραν σχετικὴν ἐρώτησιν δυνάμεθα ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς τὴν στατιστικὴν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δυστυχημάτων, τὰ ὅποια συμβαίνουν κατ' ἔτος εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Καὶ περὶ τούτου λαμβάνομεν ἀμέσως λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀποκρίσιν, ἐκ τῆς ὁποίας βλέπομεν ὅτι ὁ σιδηρόδρομος τὴν σή-

μερον εἶνε τὸ σχετικῶς ἀσφαλέςτατον μέσον τῆς συγκοινωνίας. Οὕτω π. χ. ἐν τῇ χρονικῇ διαστάματι ἀπὸ τοῦ 1842 μέχρι (συμπεριλαμβανομένου) τοῦ 1881 συνέβησαν ἐν συνόλῳ μόνον 29 μεγάλα δυστυχήματα εἰς σιδηροδρόμους, καθ' ὃ ἐφονεύθησαν περίπου 1200 ἄνθρωποι, ἐνῶ ἐντὸς τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα ἐτῶν ἐβυθίσθησαν 144 ἀτμόπλοια, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν οὐτε καὶ κατὰ προσέγγισιν δύναται νὰ ὁρισθῇ. Πόσον μικροὶ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ τῶν σιδηροδρομικῶν καταστροφῶν, καταφαίνεται ἐκ τούτου ὅτι εἰς ὅλας τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς τοῦ κόσμου ταξειδεύουσι καθ' ἡμέραν πλεόν τῶν 4 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἐν Αὐστρίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἀντεστοίχει εἰς θάνατος ἐπὶ 16 ἑκατομμυρίων, καὶ μία τραυματίσις ἐπὶ 1,4 ἑκατομμυρίων ταξειδιωτῶν, ἐν Γερμανίᾳ εἰς θάνατος ἐπὶ 7 ἑκατομμ., μία τραυματίσις ἐπὶ 0,6 ἑκατομμ. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἥτις δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἡ πατρίς τῶν σιδηροδρόμων, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἐταξειδεύσαν μετ' τὸν σιδηρόδρομον ὑπὲρ τὰ 622 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν των ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους μόνον 108 ἄνθρωποι καὶ 1854 ἐτραυματίσθησαν, οὕτως ὥστε εἰς μόνος θάνατος ἀντεστοίχησεν εἰς 5,800,000 καὶ μία τραυματίσις εἰς 340,000 ταξειδιώτας. Γάλλος τις στατιστικὸς ὑπελόγησεν ὅτι εἰς ἄνθρωπος, ὅπως ἔχη τὴν ἀπλὴν πιθανότητα ὅτι θὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του ἐκ σιδηροδρομικῆς καταστροφῆς, πρέπει νὰ ταξειδεύῃ μετ' τὴν ταχεῖαν ἀμαξοστοιχίαν δέκα ὥρας τὴν ἡμέραν ἐπὶ 7439 ἔτη.

Ὡσαύτως βλέπομεν διὰ τῆς στατιστικῆς τὴν μεταξὺ τῆς μέθης καὶ τοῦ κακουργήματος σχέσιν. Ἐν Γερμανίᾳ ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος 10,000 ἄνθρωποι ἐκ φρενητίαςως, ἐξ ὧν 46 τοῖς ἑκατὸν εἶναι μέθυσοι. Ἐκ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς καταδικῶν ἀνδρῶν 84,4 τοῖς ἑκατὸν εἶναι οἰνοπνευματοπόται ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν 61 τοῖς ἑκατὸν. Ἐν Βερολίνῳ ὑπάρχουσι τὴν σήμερον 11,169 καπηλεῖα, ἐνθα πωλοῦνται μεθυστικά ποτά, ἐνῶ τὸ 1860 ὑπῆρχον μόνον 3637, τὸ δὲ 1870 : 5393 καὶ τὸ 1877 : 7869 τοιαῦτα καπηλεῖα. Ἐν Πρωσίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν καπηλεῶν καὶ ξενοδοχείων ἠῤῥήθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869 μέχρι τοῦ 1877 κατὰ 67 τοῖς ἑκατὸν, ἐν Μεκλεμβούργῳ κατὰ 95 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς μικραῖς ὁμοσπόνδοις πολιτείαις κατὰ 109 τοῖς ἑκατὸν, ἐν Sachsen-Weimar κατὰ 126 τοῖς ἑκατὸν. Ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἀνοβέρου ὑπάρχουν 250 καπηλεῖα (ζυθοπωλεῖα κτλ.) καὶ πολλὰ μικρότερα οἰνοπνευματοπωλεῖα, ἐν συνόλῳ περὶ τὰ 600. Κατ' ἔτος ἀσθενοῦσι περὶ τοὺς 100 ἐκ παραφροσύνης, καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐξῆς πρόοδον: 1867 : 15 — 1870 : 20 — 1872 : 53 — 1880 : 95 — 1881 : 98 — 1882 : 111.

Ἐν Ἀμερικῇ ἐξ 11 φόνων οἱ 10 προέρχονται ἐκ μέθης. Ἐκ 2421 καταδικῶν ἐν Φιλαδελφείᾳ οἱ 2020 ἦσαν μέθυσοι. Ἐξ 690 παιδίων, καταδικασθέντων διὰ κακουργήματα, τὰ 400 κατήγοντο ἐκ γονέων μεθύσων. Ἡ πεῖρα πρὸς τούτοις ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν ἐν Ἀμερικῇ διαπραττομένων κακουργημάτων προέρχεται ἐκ τῆς ὑπερμέτρου χρήσεως μεθυστικῶν ποτῶν. Κατὰ τὸν Lunier ἡ κατανάλωσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1831 μέχρι τοῦ 1877 ἐδιπλασιάσθη, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κακουργημάτων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἐτριπλασιάσθη.

Καὶ περὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς εἰς τὰ διάφορα ἔθνη παρέχει ἡμῖν ἡ στατιστικὴ διαφόρους πληροφορίες. Οὕτω π. χ. λέγει ἡμῖν, ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος 22 πανεπιστήμια μετ' 2011 καθηγητὰς καὶ 25,442 φοιτητὰς. Ἡ Αὐστρία ἔχει 10 πανεπιστήμια μετ' 979 καθηγητὰς καὶ 15,573 σπουδαστὰς. Ἡ Ἀγγλία κέκτηται

8 κυρίως πανεπιστήμια καὶ 7 ἀκαδημαϊκὰς σχολὰς καλουμένας Colleges, ἅτινα ἐν συνόλῳ ἔχουσι 509 διδασκάλους καὶ 18,170 σπουδαστὰς. Ἡ Γαλλία ὡς γνωστὸν δὲν ἔχει πανεπιστήμια, ἀλλὰ μόνον σχολὰς (facultés), καὶ δὴ 13 νομικὰς, 11 ἱατρικὰς σχολὰς 15 ἱατρικὰς προπαρασκευαστικὰς σχολὰς καὶ 30 „facultés des sciences et lettres“, αἵτινες ἐν συνόλῳ ἔχουσι 1184 καθηγητὰς καὶ 15,526 σπουδαστὰς. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ 5 καθολικὰ πανεπιστήμια. Ἡ Ἰταλία ἔχει 17 δημόσια καὶ 4 ἐλεύθερα πανεπιστήμια μετ' 1655 καθηγητὰς καὶ 11,728 σπουδαστὰς. Ἡ Ρωσία 8 πανεπιστήμια μετ' 709 καθηγητὰς καὶ 10,305 σπουδαστὰς. Ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία 4 πανεπιστήμια μετ' 243 καθηγητὰς καὶ 3425 σπουδαστὰς. Ἡ Ὁλλανδία 5 πανεπιστήμια μετ' 192 καθηγητὰς καὶ 1685 σπουδαστὰς· τὸ Βέλγιον 4 πανεπιστήμια μετ' 253 καθηγητὰς καὶ 4072 σπουδαστὰς· ἡ Ἑλβετία 6 πανεπιστήμια μετ' 375 καθηγητὰς καὶ 2031 σπουδαστὰς· ἡ Ρουμανία 2 πανεπιστήμια μετ' 87 καθηγητὰς καὶ 693 σπουδαστὰς· ἡ Πορτογαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς ἔχουσιν ἀνὰ ἓν πανεπιστήμιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς διάφορα θρησκευτά, ἡ στατιστικὴ παρέχει ἡμῖν περὶ τῆς διαδόσεως αὐτῶν μόνον κατὰ προσέγγισιν καὶ οὐχὶ ἀπολύτως ἀκριβεῖς πληροφορίες, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῶν παρὰ τοῖς μὴ Εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς ἀνεπαρκῶν βοήθητικῶν μέσων. Ἐν τῷ ἐξαίρετῳ συγγράμματί του „Ιστορία τοῦ πολιτισμοῦ“ ὁ Honegger παραδέχεται ὅτι σύμπασα ἡ γῆ κατοικεῖται ὑπὸ 1200 μέχρι 1300 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Μόνον ἡ Κίνα καὶ αἱ Ἰνδία ἀριθμοῦσι 750 ἑκατομμύρια κατοίκων, μὴ χριστιανῶν, δηλ. πλεόν του ἡμίσεως τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Οἱ χριστιανοὶ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἶναι 390 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 190 ἑκατομμύρια καθολικοί, 108 ἑκατομμ. διαμαρτυρούμενοι (ὅλων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν), 95 ἑκατομμ. ὀρθόδοξοι, 85 ἑκατομμύρια Μωαμεθανοί, 7 ἑκατομμ. Ἰσραηλίται. Ἡ Εὐρώπη ἔχει 148 ἑκατομμ. καθολικῶν, 72 ἑκατομμ. διαμαρτυρομένων, 70 ἑκατομμ. ὀρθοδόξων, 6½ ἑκατομμ. μωαμεθανῶν καὶ 5 ἑκατομμ. ἑβραίων.

Ἐνδιαφέρουσαι εἶναι καὶ αἱ πληροφορίες τῆς στατιστικῆς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὰ διάφορα ἔθνη διαμενοντων ξένων. Ἡ Ἀγγλία π. χ. ἔχουσα μόνιμον πληθυσμὸν 27 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἔχει μόνον 140,000 ξένους, ἡ Γερμανία μετ' ὀλίκων πληθυσμῶν 45 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἔχει μόνον 270,000 ξένους, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἔχουσα 37 ἑκατομμύρια κατοίκων ἔχει ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον ξένων.

Ὅπως ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν οἱ πλείστοι ξένοι, οὕτω βεβαιούμεθα ὑπὸ τῆς στατιστικῆς ὅτι ἐν Πορτογαλίᾳ ὑπάρχουσιν αἱ πλείστοι γυναῖκες, καὶ ἐν Ἑλλάδι οἱ πλείστοι ἄνδρες. Ἐν Πορτογαλίᾳ ἀναλογοῦσιν εἰς 1000 ἄνδρας 1084 γυναῖκες· ἐν Γερμανίᾳ εἰς 1000 ἄνδρας ἀναλογοῦσι 1039 γυναῖκες (ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ μάλιστα Waldeck-Pyrmont εἰς 1000 ἄνδρας ἀναλογοῦσι 1098 γυναῖκες, ὥστε ἡ μικρὰ αὕτη γερμανικὴ χώρα ὑπερβαίνει καὶ τὴν Πορτογαλίαν κατὰ τὴν ἀφθονίαν των γυναικῶν καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται „τὸ ὡραῖον φύλον“, „Das schöne Geschlecht“). Ἐν Ἑλλάδι, ὡς εἵπομεν, ὑπάρχει μεγάλη ἀφθονία ἀνδρῶν, διότι εἰς 1000 ἄνδρας ἀναλογοῦσι μόνον 906 γυναῖκες.

Σπουδαία διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἶναι καὶ ἡ κατανάλωσις τοῦ χάρτου, ὡς υπολογίζει αὐτὴν ἡ στατιστικὴ. Ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ 3985 ἐργοστάσια κατασκευάζοντα κατ' ἔτος 952 ἑκατομμύρια χιλιγράμμων χάρτου. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου δηλ.

476 εκατομμ. χιλιογρ. χρησιμεύει πρὸς τύπωσιν. Μόναί αἱ ἐφημερίδες μεταχειρίζονται κατ' ἔτος 300 εκατομμ. χιλιογράμματα, κατ' ἡμέραν δὲ περὶ τὰς 822,000 χιλιογράμματα. Ἡ κατανάλωσις τοῦ χάρτου ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίδων ἠύξησε κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας. Ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν τὸν πλεῖστον χάρτην κατασκευάζουσι καὶ καταναλίσκουσιν αἱ ἠνωμέναί πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἠνωμέναί Πολιτεῖαι ἀριθμοῦσιν 900 ἐργοστάσια. Μετὰ τὰς ἠνωμένας Πολιτείας ἔρχεται ἡ Ἀγγλία με 800 ἐργοστάσια, 1500 μηχανὰς καὶ ἐτησίαν παραγωγὴν 185 εκατομμ. χιλιογράμμων ἀξίας 200 εκατομμ. φράγκων. Τὴν τρίτην θέσιν ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην κατέχει ἡ Γερμανία.

Στατιστικὸς τις ὑπελόγισεν ὅτι εἰς Ῥώσσοις ἐξοδεύει κατ' ἔτος 1 λίτρον, εἰς Ἰσπανὸς $1\frac{1}{2}$, εἰς Μεξικανὸς 2, εἰς Ἰταλὸς καὶ εἰς Αὐστριακὸς ἀνὰ $3\frac{1}{2}$, εἰς Γάλλος $7\frac{1}{2}$, εἰς Γερμανὸς 8, εἰς Ἀμερικανὸς $10\frac{1}{4}$, εἰς Ἀγγλὸς $11\frac{1}{2}$ λίτρας χάρτου. Γάλλος τις ὑπάλληλος τοῦ ταχυδρομείου ὑπελόγισεν ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἕκαστος Ἀγγλὸς ἀφίνει νὰ παρέλθῃσι 10 ἡμέραι μετὰξὺ τῆς ἀποστολῆς δύο ἐπιστολῶν. ἕκαστος Γάλλος 12 ἡμέρας. Οἱ Ἑλβετοὶ γράφουσι κάθε δύο ἐβδομάδας οἱ Γερμανοὶ κάθε 20 ἡμέρας. Ὁ Ῥώσσοις γράφει μόλις μίαν ἐπιστολὴν κατ' ἔτος, ἐνῶ οἱ Βούλγαροι μίαν μόνην ἐπιστολὴν εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν. Ὁμοίως πληροφορεῖ ἡμᾶς ἡ στατιστικὴ περὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καφέ καὶ τοῦ ζύθου. Ἡ κατανάλωσις τοῦ καφέ ἠύξησεν ἐντὸς τῶν τελευταίων 40 ἐτῶν ἀπὸ 1,900,000 εἰς 8,500,000 εκατολλίτρων. Ἡ ὀλιγίστη ποσότης τοῦ καφέ καταναλίσκεται ἐν Ῥωσσίᾳ. Εἰς ἕκαστον κάτοικον τῆς Ῥωσσίας ἀναλογεῖ κατ' ἔτος μόλις $\frac{1}{5}$ τῆς λίτρας σχεδὸν τῆς Μεγάλης Βρετανίας

καὶ Ἰταλίας σχεδὸν 1 λίτρον, τῆς Αὐστροουγγαρίας $1\frac{1}{2}$ λ., τῆς Γαλλίας $3\frac{3}{10}$ λ., τῆς Σουηδίας $3\frac{6}{10}$ λ., τῆς Γερμανίας $4\frac{1}{3}$ λ., τῆς Δανίας 5 λ., τῆς Ἑλβετίας $6\frac{3}{4}$ λ., τῶν Κάτω Χωρῶν 7 λίτρας. Τὸ Βέλγιον δὲ υπερβαίνει πάσας τὰς ἀνωτέρω χώρας ἐν τῇ καταναλώσει τοῦ καφέ, διότι εἰς ἕκαστον κάτοικον τοῦ Βελγίου ἀναλογοῦσι κατὰ μέσον ὅρον 9 λίτραι καφέ κατ' ἔτος.

Ἡ κατανάλωσις τοῦ ζύθου εἶναι πολὺ μεγαλητέρα τῆς τοῦ καφέ. Ἀναφέρομεν ἐν παράδειγμα ἐκ τῆς „πατρίδος τοῦ ζύθου“ Βαυαρίας. Ἐκαστὸς Βαυαρὸς καταναλίσκει κατ' ἔτος 284 λίτρας ζύθου (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν). Ἐκαστος κάτοικος τῆς Νυρεμβέργης πίνει κατ' ἔτος 401 λίτρας ζύθου, τοῦ Μονάχου 470 λ. καὶ τοῦ Ingolstadt 1000 λ. Ἐν Λονδίῳ ἡ ἐτησίαν κατανάλωσις ἀνέρχεται μόνον εἰς 188, ἐν Βιέννῃ 131, ἐν Βερολίῳ 28, ἐν Παρισίοις 22 λίτρας δι' ἕκαστον κάτοικον.

Ἡ στατιστικὴ πληροφορεῖ ἡμᾶς ἐν γένει περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων. Μᾶς λέγει π. χ. ὅτι ἐξ 80 ἀνθρώπων εἰς μόνος ἔχει ἐντελῶς ὕγιεις ὀδόντας καὶ ὅτι ἐν μόνῃ τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ ὑπάρχουσι 17,000 ὀδοντοῖατροι οἵτινες ἀναλίσκουσι διὰ τοὺς ὀδόντας κατ' ἔτος ἕνα τόννον χρυσοῦ καὶ κατασκευάζουσι 4 εκατομμύρια τεχνητοὺς ὀδόντας. Ἡ στατιστικὴ πληροφορεῖ ὡσαύτως τοὺς φίλους τῶν χαρτοπαιγνίων ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ 1,377,645,204,252,320 δυνατὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια δὲν θὰ ἐτελείωνον, ἀν ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἐκάθηντο εἰς 4 εκατομμύρια τράπεζας χαρτοπαίγεται καὶ ἐπαιζον ἀκαταπαύστως μέχρι τῆς σήμερον. Καὶ ἐν συντόμῳ δὲν ὑπάρχει ἐπανάληψις γεγονότων ἢ φαινομένων, τὰ ὅποια ἡ στατιστικὴ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ φέρῃ εἰς ὀρισμένην τινα σχέσιν πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ΝΟΡΜΑΝΝΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δημαρχείου ἐν Βερολίῳ ἔλαβε χώραν ἡ ἐβδόμη συνέλευσις τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀμερικανιστῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πάντα σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τῶν ἡμετέρων χρόνων ἐπεμψαν ἀντιπροσώπους ὅπως συμμετάσχωσι τῶν συνδιασκέψεων, αἵτινες ἀναμφιβόλως θὰ συντελέσωσι μεγάλως πρὸς τὴν διασάφησιν πολλῶν σκοτεινῶν ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Καὶ δὴ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀπασχολοῦν πλείστους τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῶν ἡμετέρων χρόνων ζήτημα εἶναι ἡ ἀρχαιολογία τοῦ νέου κόσμου. Οἱ „Ἀμερικανισταὶ“ πρὸ πάντων προσπαθοῦσι νὰ διαφωτίσωσι τοὺς σκοτεινοὺς „προϊστορικοὺς“ χρόνους τῆς νέας ἡπείρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιωθέντων ἀρχαιολογικῶν ἐγγράφων καὶ μνημείων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταβαίνουν εἰς Γερμανίαν, διότι ἐν ταῖς γερμανικαῖς συλλογαῖς συνεσωρεύθησαν καὶ ἐτακτοποιήθησαν τοσοῦτον ἀφθόνα καὶ τοσαύτην ἐπιστημονικὴν ἀξίαν ἔχοντα λείψανα τοῦ παναρχαίου ἐκείνου ὁμερικανικοῦ πολιτισμοῦ, ὅσον εἰς οὐδὲν ἄλλα μέρος τοῦ κόσμου, οὐδ' ἐν αὐτοῖς ταῖς μουσεῖοις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Τί σημαίνουν οὖτως αἱ λέξεις „προϊστορικοὶ χρόνοι“ διὰ τὴν Ἀμερικὴν; Οἱ χρόνοι πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀθανάτου ἐκ Γενούης θαλασσοπόρου εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς χώρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Κολόμβος μετὰ τοσοῦτον ἀκράδαντου πεποιδήσεως ἐθεώρει συνεχομένην μετὰ τῆς Ἀσιατικῆς ἡπείρου κατὰ τὸ βορειότατον αὐτῆς ἀνατολικὸν ἄκρον, ὥστε τῇ 12. Ἰουλίου 1494 ἠγάγκασεν ὁλόκληρον τὸ πλή-

ρωμα τοῦ στολίσκου τοῦ νὰ ὀρκισθῇ ἐπισήμως, ὅτι „δύναται τις ἀπὸ τῆς Κούβας νὰ μεταβῇ εἰς Ἰσπανίαν διὰ ξηρᾶς.“ (Que esta tierra de Cuba fuese la tierra firme al comienzo de las Indias y fin à quien en estas partes quisiere venir de Espana por tierra, ὅτι αὕτη ἡ χώρα Cuba εἶναι ἡ ἡπειρος τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ὅτι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη δύναται τις νὰ φθάσῃ ἐκ τῆς Ἰσπανίας διὰ ξηρᾶς). Ἐκτὸς τούτου, ὁ παράφορος καὶ ἀκατάσχετος ποντοπόρος ἠπείλησε μάλιστα ἕκαστον ἐξ ἐκείνων, „οἵτινες τώρα ὤμοσαν καὶ βραδύτερον ἤθελον ἰσχυρισθῇ τὸ ἐναντίον, με ἐκάτὸν πληγὰς διὰ τῆς μάστιγος καὶ τὴν ἐκρίζωσιν τῆς γλώσσης“ ὡς ποινὴν τῆς ἐπιπορείας.

Ἐν τούτοις ἡ πρὸ τοῦ Κολόμβου Ἀμερικὴ εἶχεν ἀρκούντως ἀνεπτυγμένην τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς, καὶ πολλὰ ἐκ τῆς „προϊστορικῆς“ ταύτης ἐποχῆς τοῦ νέου κόσμου ἦσαν μάλιστα γνωστὰ εἰς Εὐρωπαίους, οἵτινες πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ Χριστοφóρου Κολόμβου εἶχον ἐπισκεφθῇ μέρη τινὰ παράλια τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Νορμαννοὶ θαλασσοπόροι ἦσαν οἱ πρῶτοι πατήσαντες τὴν βορειοαμερικανικὴν ἀκτὴν περὶ τὸ ἔτος 1000 μ. Χ., καὶ δεκατέσσαρα ἔτη πρὸ τῶν Νορμαννῶν θαλασσοπόρων ἡ ἀκτὴ αὕτη εἶχεν ὀφθῇ ὑπὸ Γροιλανδοῦ τινος ναυάτου, ὀνόματι Βιάρνε Κέρουλφσον. Λεῖψ, ὁ υἱὸς Ἐρικ τοῦ Ἐρυθροῦ τῆς Νορβηγίας ἦτο ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν παράλιον χώραν τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τοῦ Βορρᾶ προερχόμενος, μέχρι $41\frac{1}{2}$ μοιρῶν βορείου πλάτους, ἐνῶ ἐκα-